

Sygn. akt VIII Gz 26/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Artur Fornal

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2019 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa (...) w I.

przeciwko **Stowarzyszeniu (...) w T.**

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 31 października 2018 r. (sygn. akt VIII GC 2104/16 upr)

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 31 października 2018 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił zażalenie pozwanego Stowarzyszenia (...) w T. wniesione na postanowienie tego Sądu z dnia 24 sierpnia 2018 r. o odrzuceniu wniosku pozwanego o sporządzenie uzasadnienia wydanego w sprawie wyroku i doręczenie go wraz z uzasadnieniem.

W uzasadnieniu tego postanowienia Sąd pierwszej instancji wyjaśnił, że do pozwanego skierowane zostało wezwanie do usunięcia braków formalnych ww. zażalenia poprzez m.in. podpisanie go zgodnie z reprezentacją osób uprawnionych ujawnioną w KRS. W wyznaczonym terminie skarżący nie usunął jednak powyższego braku bowiem przedłożony egzemplarz zażalenia podpisany został jedynie przez skarbnika zarządu pozwanego, a więc niezgodnie z reprezentacją wynikającą z Rejestru (zgodnie z którą oświadczenia w imieniu pozwanego składają dwie osoby wchodzące w skład jego zarządu : prezes lub wiceprezes oraz skarbnik). Tym samym podpisanie zażalenia tylko przez skarbnika nie wywołuje skutków prawnych, jako oświadczenie złożone niezgodnie z obowiązującym sposobem reprezentacji. W ocenie Sądu Rejonowego przeciwnego wniosku nie uzasadnia przedłożona kserokopia wyciągu z protokołu posiedzenia zarządu z dnia 16 czerwca 2016 r., nie została ona bowiem podpisana przez uprawnione osoby. Jako podstawę rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy powołał przepisy art. 370 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany, zaskarżając je w całości i domagając się jego uchylenia.

Uzasadniając swoje stanowisko odwołał się do tego, iż wskazywał uprzednio Sądowi pierwszej instancji przyczyny dla których nie było możliwe złożenie w terminie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wydanego w sprawie wyroku. Zdaniem pozwanego nie był więc potrzeby ani konieczności odrzucenia jego zażalenia. Ponadto przedłożone zostało pełnomocnictwo dla skarbnika Stowarzyszenia w wymaganym przez Sąd terminie, a więc należało uznać, że pozwany był należycie reprezentowany.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie pozwanego nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że twierdzenia skarżącego o wskazaniu przyczyn dla których uchybił on wcześniej terminowemu złożeniu wniosku o sporządzenie wydanego w sprawie wyroku i jego doręczenie wraz z uzasadnieniem (pobył prezesa zarządu pozwanego w szpitalu – na co powołano się we wcześniejszych pismach pozwanego z dnia 28 sierpnia 2018 r. i 18 października 2018 r. - zob. k. 164 i 176 akt) nie ma żadnego znaczenia dla oceny zasadności jego obecnego zażalenia.

Jeśli bowiem pozwany nie usunął w terminie, pomimo wezwania z dnia 26 września 2018 r. (k. 173 – 175 akt), braków ww. zażalenia związanych ze sposobem jego reprezentacji, rodziło to obowiązek odrzucenia zażalenia przez Sąd pierwszej instancji na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 2014 r., II PZ 8/14, LEX nr 1508981) W konsekwencji, co oczywiste, merytoryczne zarzuty zawarte w takim śródku zaskarżenia (czy też dotyczące złożonego jeszcze wcześniej wniosku o przywrócenie terminu – zwróconym zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego z dnia 31 października 2018 r. - zob. k. 164-165, 168- i 185 akt) nie mogą już podlegać ocenie.

Za brak formalny pisma (także obejmującego środek zaskarżenia) uznawany jest brak dokumentu pozwalającego ustalić w sposób nie budzący wątpliwości, że dana osoba jest uprawniona do działania w imieniu strony będącej osobą prawną (zob. m.in. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 2 kwietnia 2008 r., III CZP 20/08, OSNC 2009, Nr 5, poz. 68 oraz postanowienie tego Sądu z dnia 20 listopada 2014 r., V CZ 79/14, LEX nr 1551483).

Należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że w niniejszej sprawie pozwany mógł podejmować czynności przez swój organ, jakim jest zarząd, w sposób określony w statucie stowarzyszenia (art. 11 ust. 3 w zw. z art. 10 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 kwietnia 1989 r. Prawo o stowarzyszeniach; tekst jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 210 ze zm.), a więc z zachowaniem zasady reprezentacji łącznej, tj. poprzez składanie oświadczeń przez dwie osoby : prezesa lub wiceprezesa oraz skarbnika (zob. informację odpowiadającą odpisowi z KRS – k. 18 v. akt). Pozwany mógłby działać także przez pełnomocnika, któremu jednak pełnomocnictwa powinna udzielić sama osoba prawna – reprezentowana przez dwóch członków zarządu. Należy bowiem zaaprobować pogląd, że właściwie reprezentowana osoba prawna może udzielić pełnomocnictwa do dokonania czynności prawnej osobie, która pełni funkcję w jej zarządzie (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2006 r., III CZP 68/06, OSNC 2007, nr 6, poz. 82, a także wyrok z dnia 4 lutego 2010 r., IV CSK 416/09, LEX nr 577698). Wymogu takiego nie spełniają jednak znajdujące się w aktach sprawy wydruki mające stanowić „wyciąg z protokołu z posiedzenia Zarządu Stowarzyszenia (...) z dn. 16.06.2016 r.”, gdyż widnieją na nich kserograficzne odzwierciedlenie podpisu jedynie jednej osoby - prezesa zarządu pozwanego, a upoważnienie skarbnika do jednoosobowej reprezentacji wynikać ma jedynie z treści wzmiankowanej tam uchwały zarządu (zob. k. 159 , 181 akt). Przyjęcie poglądu przeciwnego musiałoby doprowadzić do naruszenia przyjętej u pozwanego zasady reprezentacji łącznej (dwuosobowej), a także wymogu pisemnej formy pełnomocnictwa w postępowaniu cywilnym (art. 89 k.p.c.).

Mając na uwadze przytoczone okoliczności orzeczono jak na wstępie na podstawie przepisu art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.